

РЕШЕНИЕ

№ 2147

гр. София, 28.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав, в публично заседание на 09.03.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **8003** по описа за **2009** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда на чл. 145-178 от АПК е образувано по жалба на П А Тафраджийски, в качеството му на управител на „А.” О., срещу Решение от 04.11.2009 г. на председателя на Патентното В., с което е отказано възстановяването на срока за заплащане на такси за регистрация, издаване на свидетелство и публикация за регистрация на марка с В. № 97302. Релевираните с жалбата доводи са относими към основанието за оспорване по чл. 146, т. 4 от АПК. Иска се отмяната на оспореното решение и възстановяването на срока за заплащане на такси.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-ГРАД, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Управителят на „А.” О. е подал до Патентното В. заявление за регистрация на марка с В. № 97302 от 17.07.2007 г. След извършване на материална експертиза на 17.04.2009 г. е изпратено уведомление за заплащане на такси за регистрация, издаване на свидетелство и публикация за регистрирана марка на посочения в заявката адрес за кореспонденция. В съобщението за доставяне е отразено, че

пощенската пратка не е потърсена от адресата. С протокол от 30.05.2009 г. съобщението е качено на интернет страницата и на таблото за обявления на Патентното В., като след изтичането на едномесечен срок съобщението е било свалено от публичен достъп, което е удостоверено с протокол от 30.06.2009 г. На 09.09.2009 г. управителят на дружеството е подал молба до ПВ за възстановяване на срока за заплащане на таксите на основание чл. 48 от Закона за марките и географските означения. Като причина за пропускане на срока в молбата е посочен факта на неполучаване на съобщението на ПВ.

Предмет на оспореното в настоящото производство решение е отказът на председателя на ПВ да възобнови производството и да възстанови срока. Административният орган е приел, че не са представени доказателства за наличието на особени непредвидени обстоятелства, които да се намират в причинно-следствена връзка с пропуснатия срок.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е *допустима* – подадена е от надлежна страна и в преклузивния срок за оспорване, а разгледана по същество е и *основателна*.

При извършената в изпълнение на чл. 168 във връзка с чл. 146 от АПК служебна проверка съдът констатира, че оспореното решение е засегнато от отменителното основание по чл. 146, т. 3 от АПК.

1. Чл. 48 от Закона за марките и географските означения допуска срокове, пропуснати поради особени непредвидени обстоятелства в производството пред ПВ, да бъдат възстановявани по молба на заявителя. Преюдициален относно преценката за наличието на условията за възстановяване на срока е въпросът за надлежното уведомяване на заявителя за дължимото действие, срокът за извършването на което е пропуснат. Предмет на възстановяване може да бъде само изтекъл срок, а това предполага доказването на релевантния момент, от който той е започнал да тече. В конкретния случай, съобщението до жалбоподателя за заплащане на такси за регистрация, издаване на свидетелство и публикация за регистрирана марка не е получено на адреса за кореспонденция и е върнато като „непотърсено”. В административната преписка се съдържат доказателства, че заявителят нееднократно е бил уведомяван в хода на производството на посочения от него адрес, вкл. и при връчването на писмото от 02.09.2009 г., с което е уведомен за последиците от неплащането на дължимите такси. При тези обстоятелства не е ясно по какви причини въпросното съобщение не е връчено на адреса, а е следвало да бъде потърсено в пощенската станция, още повече, че не е удостоверен факта, че страната е уведомена да се яви в съответната пощенска станция. Препоръчаните писма с известие за доставяне се връчват срещу подпис, за разлика от обикновените пощенски пратки, затова и удостоверяването „непотърсено” е неотнормено към тях. Причините за неупредомяването не могат да бъдат вменени на подателя на

заявката за регистриране на марка, а по презумпция хипотезата по чл. 61, ал. 3 от АПК, при която лицето не е намерено на посочения от него адрес, предполага невъзможност за съобщаване, обусловена от трайната промяна на адреса, каквато в случая не е налице. Поради това и не е осъществено условието за уведомяване чрез официалната страница и табло за съобщения в Патентното В., тъй като, противно на възприетото от органа, по аргумент от чл. 61, ал. 3 от АПК и чл. 9, ал. 3 от Наредбата за оформяне, подаване и експертиза на заявки за регистрация на марки и географски означения, прилагането на тези способи е възможно, ако заявителят не е намерен на посочения от него адрес. Съответно неправилен е и изводът, че оспорващият е бил надлежно уведомен за необходимостта да заплати на таксите в производството пред ПВ в срока по чл. 25, ал. 1 от цитираната наредба. Нередовното съобщаване е пречка да бъде установен началният момент на 1-месечния срок за изпълнение на задължението, а това изключва и настъпването на последицата по чл. 25, ал. 3 от наредбата, уреждаща фикцията за оттегляне на заявката ex lege при неплащане на дължимите такси.

2. Поради неуведомяването по надлежния ред на заявителя на марката за обвързаното със срок заплащане на таксите не са били налице и процесуалните предпоставки за допустимостта на производството по разглеждане на искането за възстановяване на срока, тъй като предмет на възстановяване може да бъде само срок, който е изтекъл. Дължимо от административния орган е било изпращането на ново редовно съобщение до жалбоподателя за изпълнение на задължението, елемент от процедурата по регистрация на марката, дори и на съдържащия се в подадената заявка адрес на управление на дружеството. Нарушението на административно-производствените правила следва да се квалифицира като „съществено” – недопускането му не би довело до произнасяне по същество относно наличието на „особени непредвидени обстоятелства” по смисъла на чл. 48 от ЗМГО.

3. Изложените съображения мотивират съда да отмени оспореното решение и да изпрати преписката на административния орган за продължаване на действията по разглеждане на заявлението за регистрация на марката от процесуалното действие, предхождащо произнасянето по молбата за възстановяване на срока.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд – С.-град, II отделение, 34 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 04.11.2009 г. на председателя на Патентното В., с което е отказано възобновяване на производството и възстановяване на срока за заплащане на такси за регистрация, издаване на свидетелство и публикация за регистрация на марка с В. № 97302.

ИЗПРАЩА преписката на председателя на Патентното В. за продължаване на действията по разглеждане на заявлението за регистрация на марката.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е постановено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: